

Paa mig har Udtalelsen imidlertid ikke gjort andet Indtryk, end at jeg beklager dens Fremkomst her, thi jeg har den Anskuelse, at hvor sløjt vi end maaske indenfor vore egne Døre kunne bære os ad, maa vi gøre alt, hvad vi kunne, for at fremme Trafikken mellem Danmark og de omliggende Lande, hvis vi ikke skulle gaa helt bag af Dansen. Som sagt, jeg tillægger ikke Udtalelsen, som saadan stor Betydning, da jeg er mere kendt med Forholdene end mange andre, og da jeg ikke har den Mening, at hvem Vorherre giver et Embede, giver han ogsaa Forstand.

Men der er en Passus i dette Lovforslag, som gør, at jeg har taget Ordet, idet jeg har afgivet til mig selv og her i Tinget et Løfte om, at hver Gang en saadan Passus forekommer i et Lovforslag, vil jeg udtale min Protest derimod. Det er den sidste Linie i Lovforslaget, der lyder saaledes: „For Materialier, der anvendes ved Anlægget, kan der tilstaaes Toldfrihed.“ Mine toldpolitiske Anskuelser ere af den Natur, at for mig maa man afskaffe al Told, naar man er i Stand til at skaffe Staten Indtægter paa anden Maade, men skulle de indenlandske Producenter, Børgerne her i Landet, betale Told, skulle de i alt Fald stilles lige i Konkurrencen med de udenrigske Leverandører. Naar vi imidlertid i dette Lovforslag som i saa mange andre Jernbane- og Entrepriseforslag her paa Rigsdagen vedtage en Passus, som gør, at de udenrigske Leverandører kunne slippe for Told, medens der er paalagt vore indenlandske Leverandører Told af de Materialier, de skulle bruge i deres Forretning, give vi vore Konkurrenter i Udlandet et Plus, vi beskytte Udlandets Producenter paa de indenlandske Producenters og Leverandørers Bekostning. Jeg har lovet mig selv at fremdrage dette og protestere derimod, indtil jeg enten bliver overbevist om det uberettigede i min Betragtning, eller indtil dette Ting efter sin i øvrigt frihandelsvenlige Tendens vil gøre en Forandring deri, saa at det ikke i et Toldspørgsmaal stiller vore Landsmænd daarligere, end det stiller Udlandet.

Laust Jensen: Det er formodentlig gaaet flere ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at de ere blevne en hel Del

overraskede ved Fremsettelsen af det foreliggende Lovforslag. Efter at vi i forrige Rigsdagssamling have vedtaget en Jernbanelov, hvorpaa der findes 50—60 nye Jernbaner, en Jernbanelov, der sandsynligvis vil komme til at andrage en Udgift af 50—60 Mill. Kr., efter at vi have vedtaget en saadan Lov, hvis Gennemførelse forventes at ville strække sig over et Tidsrum af 12—14 Aar, og endelig efter at denne Lovs Fremkomst har været forberedt ved en Kommissions grundige Overvejelser og Undersøgelser, var vi her i dette Ting formentlig berettigede til at gaa ud fra, at vi havde faaet de mest paatrængende Jernbaneanlæg fra Haanden.

Disse Udtalelser skulle ingenlunde forstaaes paa den Maade, at jeg er utilbøjelig til at gøre noget for at forbedre den betydningsfulde Trafikrute København—Gedser, men en saadan Velvillie har Lovgivningsmagten i Fjor tilkendegivet ved det Statsbaneanlæg, som er optaget paa § 1 i Jernbaneloven, nemlig Anlægget af en direkte Bane fra København til Køge. Hensigten med denne Bane maa vel væsentlig siges at være at tilvejebringe forbedrede Trafikforhold paa Routen København—Gedser.

Det foreliggende Lovforslag begrundes ret udførligt i de Anmærkninger, der ledsage det. Der henvises til den stærke Stigning, der i de sidste 10 Aar har været i Trafikken fra Masnedø til Orehoved. Denne Stigning ser ganske vist betydelig ud, men jeg er dog ikke bleven overbevist om, at det af denne Grund er nødvendigt at ofre saa mange Penge paa en Jernbanebro mellem Masnedø og Falster, som det foreliggende Forslag forudsætter, den vil koste. Maa jeg for øvrigt i Forbigaaende bemærke, at det vel vil gaa med dette Overslag, som det sædvanligvis gaar med saadanne Overslag, at den kalkulerede Sum ikke slaar til, men overskrides mere eller mindre. Om den stærke Stigning af Trafikken skal jeg gøre opmærksom paa, at den Stigning i Antallet af rejsende og i Antallet af Tons for Gods, som der har været mellem Masnedø og Orehoved, ingenlunde kan absolut taget maale sig med den Trafikstigning, der har været ved Færgeoverfarterne over Lille Bælt og Store Bælt. Derimod skal